20/12/2021

Αρχιερατική Αγρυπνία για τον Άγιο Ιγνάτιο τον Θεοφόρο στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου, τελέσθηκε Αρχιερατική Ιερά Αγρυπνία στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, την Κυριακή 19 Δεκεμβρίου το βράδυ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας. Στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ξένον μαρτυρίου στά--διον ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρά πάντας τούς προηθληκότας ἀν-δρεί-αν ἐπεδεί-ξω».

Κατά τη διάρκεια της Ιεράς Αγρυπνίας τέθηκε σε προσκύνηση η τιμία κάρα του Αγίου Ιγνατίου που φυλάσσεται ως πολύτιμος θησαυρός στην Ιερά Μητρόπολη

Βεροίας, Ναούσης και Καμπαν.

Παρακάτω ολόκληρη η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Ἑορτάζει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη ἑνός ἀπό τούς παλαιοτέ-ρους ἱεράρχες καί μάρτυρές της, ἑνός μαθητοῦ τῶν ἁγίων ἀποστό-λων, τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεο-φόρου, ἐπισκόπου Ἀντιο-χείας. Καί τήν ἑορτάζουμε ἰδιαιτέρως στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, καθώς ἔχου-με τή με-γά-λη εὐλογία νά κατέ-χου-με ὡς ἀνεκτί-μη-το πνευματικό κει-μήλιο τή σεπτή καί χαριτόβρυτη κά-ρα του.

Ἐπίσκοπος στή μεγα-λούπολη τῆς Ἀντιοχεί-ας, ἐκεῖ ὅπου ἡ Ἐκ-κλη-σία τοῦ Χριστοῦ ἀρι--θ-μοῦ-σε ἀπό τά πρῶ-τα χρόνια ἀρκετά μέλη, ἦταν ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος. Δέν ἐπα-ναπαύθηκε ὅμως σέ αὐτά, ἀλ-λά μέ ζῆλο καί παρ-ρησία, μέ πόθο καί ἀγά-πη γιά τόν Χριστό δί-δασκε τό εὐαγγέλιό του καί κα-λοῦσε τούς ἀν-θρώπους στήν ἀλή-θεια τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀγά-πη του γιά τό ποίμνιό του ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε τίποτε δέν θά μπο-ροῦσε νά τόν χωρί-σει ἀπό αὐ-τό, μόνο ὁ διωγμός, τόν ὁποῖο κή-ρυξε ὁ αὐτοκρά-το-ρας Τραϊα-νός ἐναντίον τῶν χρι-στιανῶν, τό ἐπέ-τυ-χε. Ὁ ζηλωτής ἐπίσκοπος βρέ---θη-κε στό στόχαστρο τῶν διωκτῶν τοῦ Χρι-στοῦ ἐξαιτίας τῆς φή-μης καί τῆς δράσεώς του καί ἀποφα-σί-σθηκε νά μεταφερθεῖ στή Ρώ-μη γιά νά ἀπολογηθεῖ ἐνώπιον τοῦ αὐτο-κρά-το-ρος. Ἔτσι ὁ ἅγιος Ἰγνά-τιος πῆρε τόν δρόμο τοῦ μαρτυρίου.

Τό μαρτύριό του ὅμως δέν ἦταν συνηθισμένο. «Ξένον μαρ-τυ-ρίου στά--διον ἱερῶς ἀνύ--σας», σημειώνει ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Δέν ἀποκε-φα-λίσθηκε, ἀλ-λά ρίχθηκε ὡς βορά τῶν ἀγρίων θηρίων. Ἦταν μαρτύ-ριο τρο-μακτι-κό καί πο-λυ-ώ-δυνο, σέ τέ-τοιο βαθμό πού δέν μπο-ρεῖ νά τό συλ-λάβει ὁ ἀνθρώ-πι-νος νοῦς.

Ὅμως ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος δέν δει-λίασε καί δέν φοβήθηκε ἐνώ-πιον τῶν θηρίων. Ἔδειξε πρωτο-φανές καί ἀσυνήθιστο θάρρος καί ξεπέ-ρασε ὅλους τούς πρό αὐτοῦ μάρ-τυρες στήν ἀνδρεία καί τήν καρ-τε-ρία μέ τήν ὁποία τό ἀντιμε-τώπισε.

Ἀπό ποῦ ὅμως ἀντλοῦσε αὐτή τή δύ-να-μη ἕνας ἀνίσχυρος ἄνθρωπος γιά νά ἀντιμετωπίσει τά ἀνήμερα θη-ρία; Καί μάλιστα, ὅταν πολλοί προσπαθοῦσαν νά τόν βοηθήσουν, ἐκεῖνος παρακάλεσε νά τόν ἀφήσουν, γιά νά συναντήσει νωρίτερα τόν Κύριό του.

Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδει ὁ ἱερός ὑμνογράφος. Ἦταν ὁ πόθος τοῦ Χριστοῦ, μᾶς λέγει, πού ἔφλεγε σάν φωτιά τήν ψυχή του. «Τῷ πό-θῳ πυ-ρού--με-νος τοῦ ἀνενδότου ἐρα--στοῦ, ὅστις ὡς πῦρ τήν σήν ἀνῆ-πτε ψυ-χήν». Ἦταν ἡ ἀγάπη του γιά Ἐκεῖνον πού ἔγινε ἄνθρωπος γιά τή σωτηρία μας, πού θυσιά-σθη-κε ἐπί τοῦ

Σταυ-ροῦ γιά νά μᾶς ἐλευ-θερώσει ἀπό τήν ἁμαρτία.

Καί ἦταν τόσο μεγά-λη καί τόσο δυνατή αὐτή ἡ ἀγάπη του πρός τόν Χριστό, ὥστε ἦταν ἀδύνατο νά ἀρ-νηθεῖ τόν Χρι-στό, ἦταν ἀδύνατο νά δειλιάσει μπρο-στά σέ ὁποιοδήποτε μαρτύριο γιά χάρη του. Γι᾽ αὐτό καί ὑπέμεινε αὐτό τό φοβερό καί ἀσύλ-ληπτο μαρτύριο μέ ἀπα-ράμιλ-λη γεν--ναι-ό-τητα καί τόλμη, καί αἰ-σθα-νόταν χαρά, γιατί ἀξιωνόταν νά μαρ-τυρήσει γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ καί νά ζήσει αἰώνια μαζί του, ὅπως ἐπιθυμοῦσε.

Αὐτή ἡ ἀγάπη, αὐτός ὁ πόθος γιά τόν Χριστό, πού ὑπερέβαινε ὁποια-δή--πο-τε ἀνθρώπινη ἀγάπη καί ἔφλε-γε τήν ψυχή τοῦ ἁγίου Ἰγνα-τίου, θά πρέ-πει νά φλέγει καί τήν ψυχή τοῦ κάθε πιστοῦ καί τήν ψυ-χή τοῦ καθε-νός μας. Ἄλλωστε τί λέγει ὁ Κύριος; «Ὁ φιλῶν πατέρα ἤ μητέρα ἤ τέκνα ἤ υἱούς ἤ θυγατέρας ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος». Ἔτσι γιά τόν ἅγιο Ἰγνάτιο τά πάντα ἦταν σκύβαλα, ἦταν σκουπίδια, γιά νά κερδίσει τόν Χριστό.

Καί μπορεῖ ἐμεῖς νά μήν ἀντι-με-τω-πί-ζουμε διωγ-μούς ἤ μαρ-τύ-ρια, ὅπως ὁ ἑορ-τα--ζόμενος ἅγιος, ἔχου-με ὅμως ἀνά-γκη ἀπό αὐτή τή φλόγα τῆς ἀγά-πης γιά τόν Χριστό, ἡ ὁποία, ὅταν πυρπολεῖ τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, κατακαίει τά πάθη καί τίς ἀδυ-ναμίες, ἐξαφανίζει τόν ἐγωι-σμό καί τόν ἀτομισμό, ἀπο-διώ-κει τήν κενοδοξία, τή ματαιο-δοξία καί τήν αὐταρέσκεια, ἀπομα-κρύνει τή ραθυμία καί τή νω--θρό-τητα, καί γί-νε-ται ἡ κινητήρια δύ-να-μη γιά νά ἀγωνισθοῦμε μέ πε-ρισ-σότερο ζῆλο, νά προσευ-χηθοῦ-με μέ μεγαλύτερη προθυμία, νά νη-στεύσουμε μέ πε-ρισ-σότερη διάθε-ση, νά ἀποφύγου-με τίς παγίδες τοῦ πονηροῦ μέ με-γα-λύτερη εὐκολία.

Καί αὐτή τήν ἀγάπη γιά τόν Χρι-στό μποροῦμε νά καλλιεργή-σου-με καί ἐμεῖς τήν ψυχή μας, μελε-τώ-ντας τή ζωή καί τόν λόγο του, με-τέ-χοντας στά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκ-κλησίας μας καί ἀποφεύγοντας ἐπιδράσεις καί ἐπιρροές πού μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Χριστό καί τήν ἀγάπη του, πού ἐλκύουν τό νοῦ καί τήν ψυχή μας σέ πρόσωπα καί πράγματα πού δέν ἔχουν σχέση μέ τόν Χριστό.

Ἄς καλλιεργήσουμε αὐτή τήν ἀγά--πη πρός τόν Χριστό, προσφέρο-ντας τήν ἀγάπη μας καί πρός τούς ἀδελφούς μας, ἰδιαιτέρως αὐτές τίς ἑόρτες ἡμέρες, καί ἄς μήν διστά-σου-με νά κάνουμε καί μία μικρή θυ-σία, ὅποια ὁ καθέ-νας μας νομί-ζει, γιά χάρη τοῦ Χρι-στοῦ, μιμού-μενοι ἔστω καί κατ᾽ ἐλάχιστο, τόν ἅγιο Ἰγνάτιο τόν Θεο--φόρο τόν ὁποῖο τι-μοῦμε σήμερα.

Ἔτσι θά πλησιάσουμε καί ἐμεῖς περισσότερο τόν Χριστό καί θά μπο-ρέσουμε νά αἰσθανθοῦμε καί νά ζήσουμε τή γέννησή του ὄχι σάν μία συνηθισμένη ἑορτή, ἀλλά σάν μία εὐκαιρία νά τόν ὑποδεχθοῦμε στήν ψυχή μας γιά νά μᾶς ἀναγεν-νήσει καί

νά μᾶς σώσει.

Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὀνομάζεται Θεοφόρος, γιατί ἦταν, ὅπως ἀκούσαμε καί στό Εὐαγγέλιο, ἐκεῖνο τό μικρό παιδί τό ὁποῖο κράτησε ὁ Χριστός στά χέρια του καί εἶπε, ἄν δέν γίνετε σάν τά παιδία, δέν θά εἰσέλθετε στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἔτσι, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἄς γίνουμε ἁπλοί στήν καρδιά σάν τά παιδιά, καί ἄς γίνουμε καί ἐμεῖς, ὄχι σάν τόν ἅγιο Ἰγνάτιο Θεοφόροι, ἀλλά Χριστοφόροι, γιατί θά ἔχουμε τόν Χριστό μέσα μας, μέ τό Σῶμα του καί τό Αἷμα του πού θά κοινωνοῦμε. Καί θά εἴμαστε καί Χριστοφόροι καί Θεοφόροι, ἄν πράγματι ἀγαπήσουμε τόν Χριστό, ἄν μετέχουμε στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἔτσι ὅπως ζητᾶ ὁ Χριστός, μέ καθαρή τήν καρδιά, ὅπως ἦταν ἡ καρδία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος ποθοῦσε νά εἶναι τό συντομότερο κοντά στόν Χριστό.

Ἐμεῖς δέν ἔχουμε βέβαια λιοντάρια, ὑπάρχουν ἄλλα λιοντάρια πού μᾶς τρῶνε καί μᾶς καταστρέφουν, εἶναι ὁ ἐγωισμός μας, εἶναι τά πάθη μας, εἶναι ὅλα αὐτά τά ὁποῖα εἶναι χειρότερα θηρία. Ἐκεῖνα τά θηρία τόν ὁδήγησαν στόν Χριστό, ἐμᾶς μᾶς ἀπομακρύνουν. Γι᾽ αὐτό «στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετά φόβου», γιά νά γίνουμε καί ἐμεῖς καί Χριστοφόροι καί Θεοφόροι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ